

på egen hand kunna bibehålla hvad han lärt och ännu mindre förkofra sig i de riktningar, som han för framtiden behöfver, och de flesta sakna lägenhet att fortsätta sina studier, då de ej kunna få fortsättas vid hembygdens läroverk, såsom erfarenheten allestädes visar.

Då nu Askersunds treklassiga elementarläroverk just befinner sig i den belägenheten, att antalet af lärjungar gör det omöjligt att med hopp om framgång söka drifva undervisningen högre, än läroverksstadgan för dylika läroverk kräfter och då således mängden af lärjungar måste lemna studierna i ett alltför omoget skick och äfven de öfriga, som hafva tillgångar att söka annat läroverk, snart måste uppsöka aflägsna orter, der föräldrarne ej äro i tillfälle att så öfvervaka dem, som vid den åldern är nödigt och önskvärdt; alldenstund Örebro läroverk, som ligger närmast intill, är så öfverbefolkadt, att oaktadt den stora och välförtjenta aktning detta läroverk förvärfvat sig, föräldrar numera ej utan oro kunna ditsända sina barn, dels till följe af svårigheten för äfven erkänt nitiska och skickliga lärare, att i en större stad öfvervaka sedligheten hos ett antal af öfver 500 ynglingar, dels omöjligheten för läraren att, då han ofta måste på en gång sköta ett öfverdrifvet antal lärjungar, egnas den speciela uppmärksamhet åt hvars och ens studier, som för ett betryggadt lyckligt resultat är nödig, så får jag på dessa och andra i bifogade skrifvelse andragna viktiga skäl vördsammast föreslå, att innevarande Riksdag måtte anslå medel till Askersunds treklassiga elementarläroverks utvidgning till ett femklassigt.

Stockholm den 26 Januari 1867.

J. J. Magnell.

N:o 43.

Af Herr Magnell; Om staden Christinehamns befrielse från vidare utgifvande af det lönebidrag åt en kollega vid elementarläroverket derstädes, som staden sig åtagit, och samma bidrags öfvertagande af Statsverket.

Då Christinehamns stadskassa till lönebidrag åt en kollega vid elementarläroverket derstädes utbetalar trehundra (300) Riksdaler, med hvilken summa Statens omkostnader sålunda minskas, hvilken utbetalning härleder sig derifrån, att

Rikets Ständer vid 1856 års riksdag, då anslag beviljades till utvidgande af pedagogien i Christinehamn, förbehöllo sig att ofvannämnda summa, som staden beviljat till förstärkande af lärarekrafterna vid pedagogien, äfven för framtiden skulle af stadens medel få utgå; men det dock synes obilligt, att Christinehamn mera än andra städer skall af egna medel bidra till lärarnes aflöning, helst denna stad utan bidrag af statsmedel, som dock de flesta andra erhållit, uppfört sitt skolorhus, och icke heller det numera femklassiga läroverket derstädes kan anses mindre nödigt än andra dylika, då det för närvarande besökes af 101 lärjungar, så får jag vördsammast föreslå,

att staden befrias från det bidrag af 300 Riksdaler till aflöningen åt lärarne, som den, för att ej gå miste om läroverket, måst vid dess inrättande åtaga sig och denna summa i stället af Statsverket öfvertagas, i likhet med hvad Kongl. Maj:t i sin nådiga Proposition till innevarande Riksdag äfven föreslagit för städerna Sölvesborg och Westervik, der samma förhållande synes ega rum.

Stockholm den 26 Januari 1867.

J. J. Magnell.

N:o 44.

Af Herr Eric Olsson: Om Bankovinstens användande till förstärkande af Bankens grundfond.

Den allmänna förlägenhet, som för närvarande är rådande inom vårt land i afseende på penningeförhållandena, då hvarken jordbrukaren, affärsman eller fabriksidkaren kan på någorlunda billiga vilkor erhålla ett nödvändigt rörelsekapital, för att drifva hvar och en sin näring till båtad och gagn såväl för sig sjelfva som fäderneslandet, så må det icke förefalla underligt, om hvar och en i sin mån och efter sin förmåga söker att efterforska orsaken till detta onda och finna någon utväg till dess afhjelpande. Det har anförts och anföres ännu, att den allt mer och mer tilltagande lyxen har en stor del i den allmänna nöden, och jag vill icke neka dertill, att denna förebräelse är fullt befogad; men jag skulle dock ge-